

Picket Lines תערוכה קבוצתית

קרולינה להן, לירן שפירו, הדיל אבו ג'והר, דוד דובשני

אוצר: חגי אולריך

22 ביולי, 2021 – 23 בספטמבר, 2021

פתיחה: 22 ביולי 2021 בשעה 20:00

התערוכה השנייה בחלל החדש: "לחם ושושנים – הגלריה"

רחוב העלייה 45, קומה ב', תל אביב

שעות פתיחה: שלישי 16:00-20:00, שישי ושבט 11:00-15:00

הפגנות *Picketing* הן הפגנות הנערכות ליד מבנים על מנת ליצור מודעות למטרה כלשהי, ערכית או פוליטית. לאורך המאה ה-20 הפכו הפגנות מסוג זה מזוהות עם הצורך בשיפור תנאי ההעסקה ואיכות החיים של עובדים ועובדות, ולצד שביתות, לטקטיקה מקובלת של הפעלת לחץ בה נוקטים ארגוני עובדים ופועלים. באירועי *picketing*, המתאספים נוהגים להעמיד *picket lines* – גבולות החוצצים בין מטרת ההפגנה והאידיאולוגיה לבין המציאות המורכבת בשטח. מי ש- *crosses the picket line*, נחשב או נחשבת כמי שמפר או מפרה את מטרת האירוע ובפועל, מאפשר או מאפשרת את הוויתור על שיפור תנאי החיים של העובדים והעובדות.

אחת ההפגנות המזוהות ביותר עם טקטיקת ה-*picketing* התרחשה אל מול מפעל הטקסטיל בלורנס (Lawrence), מסצ'וסטס ב-1912 ומכונה *The Bread and Roses Strike*. בעקבות תקנת מדינה, מפעל Everett Mill חתך משעות העבודה של הפועלות והפועלים ופגע בתנאי העסקתן. מסיבה זו יצאו לסדרת הפגנות ושביתה – אופן פעולה שזלח והפך את המושג "לחם ושושנים" – שנטבע על ידי פעילת זכויות הנשים הלן טוד (Todd) ב-1910 - למזוהה עם זכויות נשים ושיפור תנאי ההעסקה. המונח מצוין שהעובדים והעובדות זקוקים לא רק למקור פרנסה (הלחם), אלא גם לתנאים הוגנים, לאיכות חיים, לרוח, לאהבה, וגם לאמנות (השושנים). ערכים אלה מלווים במשך 15 שנים את "תערוכת לחם ושושנים" - תערוכת ההתרמה השנתית למען פרויקט "נשים עבודה וקיימות" שמובילים מען ארגון עובדים (ע"ר) ועמותת סינדיאנת הגליל.

התערוכה Picket Lines היא התערוכה השנייה בגלריה החדשה של לחם ושושנים ברחוב העלייה בתל-אביב ולאחר 15 שנה מבקשת להחזיר את המשוב מיצירות האמנות המכירות, אל ערכי לחם ושושנים. בתערוכה, עבודות ההצבה מסמנות את הגבולות שבין מטרת ה-*picketing* לבין מציאויות החיים, המקשות על הגשמתן. תערוכת ה-*picketing* מכוונת להיות סייט ספסיפיק מתוך הנחה ששינוי חברתי במהותו הוא קודם כל שינוי המרחב הפיזי על היבטיו הוויזואליים, הכלכליים וההיסטוריים, המשפיעים על האפשרויות ועל ההזדמנויות שכל מקום מייצר במציאות. התערוכה מבקשת לשאול אודות הליטרליות של קירות המבנה, ועל העטיפות והטקסטורות המקיפות אותו – המחסומים השונים המקיימים את התנאים למימוש ערכים אלה.

קרולינה להן מחדירה לחלל פרגמנטים מהרחובות העוטפים את מבנה המשרדים והגלריה ומציגה עבודת מיצב המשנה את פני השטח של החלל: גדר אסכורית הנפוצה באתרי בנייה, פסאדת מדרכה, אדמה וורדים מפלסטיק, מובילים את הצופים והצופות בחלל אל סמטה ללא מוצא ובה יציקת תבליט, תלויה על יתד. מקור המילה *picket* הוא "יתד" (*stake*) והמשמעות של 'להעלות משהו על ה-*stake*' הוא מלשון של לקיחת סיכון, אבל גם של העלאת דבר מה על נס כדי שיוכל להיראות לעיני כל. לצידו, עבודת תבליט חלון מיציקת בטון ותבליט עשוי שיש, מציינים חוויה אסתטית מנוגדת של ערכי בנייה.

דוד דובשני, מציג ציור דמות בגודל אמיתי; דמות מתוך תצלום של תושב עזתי, שתועד מרים ידיו לסימון V מיד לאחר תום הלחימה האחרונה בעזה. ציור הקיר מזכיר שלא ניתן להפריד בין המרחב המקומי ל-*picket line* הרחב יותר של אזורנו. באמצעות הסגנון האיורי המזוהה עם עבודתו כאמן קומיקס, דובשני מדגיש את האירוניה הקיימת בסבב שבין ישראל והחמאס כמעין סכסוך טום וג'רי, - סבבי לחימה מעגליים ללא משמעות על חשבון גוף האנשים העובדים.

גם הדיל אבו ג'והר, מתייחסת למציאות הכיבוש כגבול חוצץ המגדיר את תנאי הקיום של המקום והגוף. אבו ג'והר רשמה על ווילונות הגלריה את צמד המילים *رصاص مطاطي* (רסאס מטאטי, כדור גומי). בפיזור הפגנות, חיילי צה"ל נוהגים לירות כדורי גומי ישירות אל גוף המפגינים והמפגינות - נשק שביכולתו לגרום לעיוורון אם פוגע בעיניים. הווילונות, שעד כה שימשו כמסך הפרדה השומר על יצירות לחם ושושנים העטופות בגומי ובנייר, הופך את הווילון, על הקשריו בהיסטוריה של אמנות המערב, לגבול יחסי הכוח הנוכח בפעולת ההתבוננות ביצירות.

לירן שפירו, מייצרת *picket lines* הקשורים גם הם לחוויות ראייה על ידי הצבת הפרדות בין החלל לבין המרחב האמיתי בחוץ. בעבודה "נוף", הציבה עבודת מדבקה ובה נוף שקיעה המזכיר הן דימויי פרסומת גנריים והן דימויי הקיים בקומת הקרקע של בית גיל-עד, המבנה בו שוכנת הגלריה. בעבודת חלון נוספת, שפירו מציבה יציקת תבליט מלח ואבק המסתיר את בתי השכנים ואת המרחב המאובק סביב. בשתי העבודות, ההתבוננות אל החוץ לצד האור הנכנס פנימה, מייצרים ממד אירוני ורגשי. בעבודת תבליט מלח שלישיית, מופיע המשפט *don't look back*, המחבר את מיתוס אשת לוט - שגופה הפך לנציב מלח לאחר שהביטה אחורה על הרס סדום - לסוג של *picket line* לתנאי זכויות נשים במובן רחב, כהיבט מרכזי של פרוגרסיביות הקיים בלב פרויקט לחם ושושנים.

בדומה לפועלות הטקסטיל של שביתת לחם ושושנים מ-1912, האמניות והאמנים בתערוכה פועלות ופועלים עם טקסטורות ועבודות יד-דו-ממד. הדקיקות, השעתוק והשימוש המנכס של דימויי המקום, לצד האירוניה, ההומור והשפות האידיוסיןקרטיות העוסקות בגוף ובראייה, מדגישים את המבנה עצמו ואת תנאי קיומו במאגר של *picket lines* גם בהיבט פרפורמטיבי במובן המגדרי - כמרחב שאינו טבעי ורגיל, אלא, כחלק מתנאי מציאות אותם עלינו לפגוש שוב ושוב, לנסח ולהגדיר מחדש.

לייבלים:

דוד דובשני, "חגיגה", 2021, ציור קיר, (אקריליק), 200*150 ס"מ

הדיל אבו ג'והר, "כדור גומי", 2021, צבע על וילונות הגלריה, 295*140 ס"מ

לירן שפירו, "נוף", 2021, מדבקה על חלון הגלריה, 100*100 ס"מ

לירן שפירו, "ללא מוצא", 2021, תבליט, יציקת מלח, אבק ואפוקסי, 100*83 ס"מ

לירן שפירו, "Don't Look Back", 2021, תבליט, יציקת מלח, 32*42 ס"מ

קרולינה להן, "גדר שושנים", 2021, איסכורית, קלקר, בטון, פלסטיק, אדמה, 330*250 ס"מ

קרולינה להן, "ללא כותרת", 2021, שיש, 18*30 ס"מ

קרולינה להן, "הידרה", 2021, גבס, צבע שמן, שטיח, ברזל, 50*267 ס"מ

קרולינה להן, "טריפטיך בטון", עץ, בטון, צבע שמן, 80*120 ס"מ

אודות המשתתפות והמשתתפים בתערוכה Picket Lines

קרולינה להן, בוגרת התואר הראשון של בצלאל 2019, הציגה במספר תערוכות בארץ; לירן שפירו, בוגרת התואר הראשון לאמנות בשנת 2020, מציגה זו הפעם הראשונה לאחר שסיימה את לימודיה; הדיל אבו ג'וה, בוגרת של התואר השני לאמנויות של אוניברסיטת חיפה 2018, הציגה במספר תערוכות בארץ ולאחרונה קרן רפופרט רכשה את עבודתה, ציפית #1, לרשות אוסף מוזאון תל-אביב לאמנות – עבודה שאף הוצגה השנה במסגרת "תערוכת לחם ושושנים 15"; דוד דובשני, בוגר תכנית לימודי אמנות של הבוזאר בפריז 2014 ושל התואר השני לאמנויות של בצלאל 2019, הציג במספר תערוכות בארץ ובעולם. חגי אולריך, אוצר התערוכה, בוגר התואר השני לאמנויות של בצלאל 2015 ושל התואר הראשון של הפקולטה לאמנויות המדרשה 2013, הוא כותב בתחום האמנות העכשווית ואמן שעבודותיו הוצגו במספר תערוכות בארץ ובחו"ל.

אודות לחם ושושנים - הגלריה

ארגון העובדים מען (ע"ר) ועמותת סינדיאנת הגליל מקיימים מזה 15 שנים את "לחם ושושנים" – תערוכה שנתית של מכירת יצירות אמנות שהכנסותיהן מוקדשות לפרויקט "נשים, עבודה וקיימות". מאות אמנים ואמניות, יהודים וערבים, ביניהם אמנים צעירים וכן רבים מהשורה הראשונה של עולם האמנות בישראל, תרמו במשך השנים לתערוכה, ובכך סייעו בשילוב אלפי נשים ערביות חסרות השכלה בעבודה.

סביב "לחם ושושנים" נוצרה לאורך השנים קהילה של כ- 400 אמנים ואמניות, וכן אוסף עבודות אמנות גדול שעד היום הוצג פעם בשנה בלבד.

לאחרונה החלטנו להקים במשרדי העמותה, שברחוב העליה בתל אביב, גלריה שתרחיב את פרויקט "לחם ושושנים" לאורך השנה. הגלריה מיועדת להצגת תערוכות מתחלפות של אמנים ואמניות מתוך הקהילה הגדולה של "לחם ושושנים" באופן שיאפשר לחשוף תערוכות ופרויקטים חדשים בחלל הממוקם באזור האמנות הפעיל של דרום תל אביב-יפו. לגלריה לחם ושושנים נקבעו שעות פתיחה קבועות לקהל הרחב ומיקומה בקומת משרדי העמותה ממשיך את הרוח הייחודית של "לחם ושושנים" כפרויקט של עשייה חברתית מתמדת, המקשר אמנות ועבודה באופן הדוק ואורגני.

גלריה לחם ושושנים | רחוב העליה 45, תל אביב, קומה ב' (במשרדי ארגון העובדים מען) | שעות פתיחה:
ג' 16:00-20:00, ו'-שבת 11:00-15:00